

ڙنگانی سلیمانی مارہی کشم داوا ده ڪهن

پاریزه‌ریک "نه و خیزانه‌ی داوای ماره‌یی زور ده‌کات، و هکو نه وه واشه کچه‌که‌ی بکات به‌کالایه‌کو بیفروشیت"

له کومه لگه هی ئىمەدا خاوهنى
تابورىيەكى سەربەخۇنىيە، بەدىيىنکى
ترتدا بار تەقىي ئەو سېكىسىيە كە ژىن
لە ماوهى ژيانى ھاوسەرگىريدا
لە گەل ھاوسەركەي ئەنجام دەدات،
لەلايەكى ترودە ژىن خاوهنى بۈويەكى
ئۆتنۈلۈجى نىيە، وەكۆ بايەت تەماشا
دەكىرىت، لەبىر شەوهى زۆرجار بۇ
خۇشى رازىيە كە بەھاي بۇونى
وەكۆ زات بىرىتتەوە بىخىتە تاي
تەنەزىمەك بەمە بەكىن ئازىكەت
بەھەقىستە ۱۹۵۵ گۈن

له گهگل پاردادا.
ته گهرچی گهر به های مرؤوف
و دکو خزوی و دکرین و دک ناوبراو
دده لیت جگه له ودی که مرؤوف
به کسانه به کومه لیک به ها مرؤیسی
جوان، له گهگل هیچ شمه کنکی
به رجهسته کی یه کسان ناکریت.
بؤیه ئه و پرسیاری ثار استه
کومه لگا ده کاتو ده پرسیت گهر
ماره بی نرخ و به های ژن دیاری
بکات که واته چی به های پیاو
ده پییکیت، له کاتیکدا که پیاو هیچ
جووره ماره بی کی بو ترخان
نه کراوه. ئه و پییی وایه
و ولا مه که هی له تیر و اینینی کومه لگا
ده درده که ویت که و ته ماشای پیاو
ده کات بوبیه کمه و همیه ناماده نیه
هیچ کاتیک به های مرؤیسی و
(پیاووتی) ئه و یه کسان بیت به هیچ،
به ته اوی بتده می ".

بُويه بَهْ كَر حَمَه صَدِيقَى پَارِيزَه
 دَر بَهْ تَه قَسِيتَ كَرْدَنَى مَارَهِيَه وَ دَاوَا
 دَهْ كَاتَ كَه لَه سَهْ رَتَاهَه ژَنَهَه بَهْ كَاشِي
 وَهِرِي بَكَرْيَتَ، بَا بَرِيَكَى گُونَجَاو
 بَيَّتَوْ گَهْر نَمَرَه خَسَا ثَهُوهَه بَا پَيَاوَهَه
 مَالَنَكَى رِيَكَوْ پَيَكَى بَوْ ئَامَادَه
 بَكَاتَ.
 چَونَكَه ئَهْ بَونَه وَهَرِيَكَى
 مَتَعَالِيه، لَه بَهْ رَئَه وَهَيَّج شَمَه كَيَكَى
 مَادِي لَه توَانَا يَدا نَيَه بَچِيَه
 تَهْرَازُويَه كَه وَهَوْ دَوا جَارِيَه كَسَان بَيَّتَ
 بَهْ كَه سَايَه تَى ئَهْ وَيَه پَيَاوَه.

ڈاکٹر شیرین سہبور

به کوله مه رگی به خیزکردووه، بو
نهوهی دوارؤژیان و هکو خوم نهیت.
بقو سیانیان ۵۰ لیره مارهیمان
داناده.

به لام نه بارده خم، ثابودی، نه
به باه.

باری کومه‌لایتی نه صرف برو بهم
دیارده‌یه ددادت. و دک هم تاو، چالاک
لیهواری ژنان دلیلت، واقعه
سرچاوه‌که شی بتو ئه وه
ده گره‌ریته وه که (حه قیمه‌تیک لای
ژنی ئیمه چه سپیوه که بى زه مانه‌تمو

سوشیال نیمو بی لاندیه، بُویه همتو
وتهنی تهنا شتیک که ژن ببری لی
بکاتوه له کاتی زو اجدا ئوهیه، گهر
نے گونجان پیکه وه چ شتیک
ما فه کانی ئوهی ژن مسو گهر
ده کاتو له هه مان کاتدا، درک به وه
نا کات ناهوشیاری شو بیاسا کانی
باری که سیتی و سه ریچی کردنی
ئو یاسایانه له لایین پیاواند خودی
یاسا که، وا ده کات ئهو ژنه لمو
مارهیه سودمه نه بیت، که واته
له بای چی ئهو مارهیه زوره داوا
ده کهن.

دا اوکدنی مارهیی زور به رای
کوچه ر هلسپور اوی بواری ژنان

کوکمدلا یه تیه که بُوی سه لماند که
هیچ شتیکی مادی، نایسته پینگه یه ک
بز مسو گهر کردنی خوش بخه ختی
ئینسان".

ئهو تامازه به وه ده کات له سالی
روزه لاتی کوردستان،
هاوسه رگیری کردو وه ب پیکندینه وه
وتی "تاکو نیستانا ناویرم گریه استی
هاوسه رگیریه کهم پیشانی دایکم بدەم،
چونکه مارهیه کهم تنه نه گولینکی
مه خمه لی باخی کوردستانه، به لام
دایکم وا دهزایت ۵۰۰ لیویه".

له گمه نه و شدا ئه ممه
به ده ستکه ویت دهزایت که له گمه

سال پیش نیست هاوسمه رگیری
له گمّل هاوشاریه کی خوی کردووه،
لو کوردانه نیشته جی کی هاندaranن
ئه و دیگیریتنه و هرچهنده ئهوان
خوشه وسته، سه کتبون، سه لام
ئاماریکی تاییهت به گیریستی
هاوسمه رگیری لمداد گای سلیمانی،
ئامازه بهوه ده کات ناستی مارهی
بهرز بههراورد له گمّل سالانی
دار دو نیمت د.

به پیش نموده اند که مارهیه کی زوری
بنه ماله کهی مارهیه کی زوری
به سردا داده پیش، چونکه پیان
وابوه بهو مارهیه زوره دوا روزی
کچه کهیان مسوگه ده کهن. له گمّل
نهوه شد او پاش ۱۱ سال زهاج جوان
ساخته اند مارهیه کی زوری بـ ۵۵۱ امتـ

مارهیی که لیاسادا به (بهه) پیتاسه دهکریت، دیارهیی که مادییه، پیاو له کاتی هاوسرگیری دیدات به هاوسره کههی .
بـهـکـرـحـمـهـ صـدـیـقـیـ پـارـیـزـهـ
دهـلـیـتـ "ـماـرـهـیـ لـیـاسـادـاـ روـکـنـیـکـ نـیـهـ وـ
نـهـمـهـ رـجـیـشـ لـهـ لـهـ گـرـیـبـهـ سـتـیـ
هـاوـسـرـگـیرـیـ ".
واتـهـ گـهـرـ گـرـیـبـهـ سـتـیـ
هـاوـسـرـگـیرـیـهـ کـهـ مـارـهـیـ تـیـداـ نـهـبـوـ،

دیاره‌ی ماره‌ی بـهـرـز
لهـکـوـمـلـگـهـیـ کـورـدـهـوارـیـ پـهـیـوـسـتـهـ
بـهـکـهـلـتوـرـوـ لـهـهـنـدـیـ نـاـوـچـهـیـ
کـورـدـسـتـانـ تـاـوـهـ کـوـ نـهـمـرـقـ نـهـنـگـیـهـ
خـیـرـانـ دـاـوـایـ مـارـهـیـهـ کـیـ کـهـ،ـ بـکـهـنـ
بـوـ نـوـمـنـهـ لـهـسـالـانـیـ رـاـبـر~وـوـ بـیـجـگـهـ
لـهـدـوـلـهـمـنـدـهـ کـاـنـ وـئـهـ وـپـیـاـوـانـهـیـ
لـهـهـنـدـرـانـ دـهـ گـهـرـانـهـوـهـ،ـ چـاـوـلـیـکـهـرـیـ
خـمـلـکـیـ کـمـ دـهـ رـاـمـهـتـیـشـیـ گـرـتـسـوـوـهـ
داـوـایـ مـارـهـیـ زـوـرـیـانـ دـهـکـرـدـ.
گـلـاسـ مـعـسـوـمـ ئـامـاـزـهـ بـهـوـدـاـ
کـهـ "بـوـچـیـ مـارـهـیـ کـچـیـ خـمـلـکـ
۵۰۰ـ لـیـرـهـ بـیـتـ مـارـهـیـ کـچـیـ منـیـشـ
۱۹ـ مـسـقـالـ؟ـ"
نـاـوـرـاـوـ لـهـنـاـوـدـرـاـسـتـیـ پـهـنـجـاـکـانـهـوـ
خـیـرـانـیـکـیـ کـمـدـهـاـمـهـتـیـ هـهـژـارـ
بـهـرـیـوـهـ دـهـبـاتـوـ دـهـلـیـتـ ۵ـ کـچـمـ

هېشىو "ئامادەم دەست لەو ۱۰۰۰ لېرەيە مارەپىشەكەم
ھەلبىڭىز، گەرمانى شىپان بويىت دەيدەم"

ناتهنه نگه دهاتنه خوازینیم، همه مهو
دهیان وت، خاتوی لمسمه تاپو
ده کهین، پشتونی لیره بـو
ده کهین، به لام من چاکرواوه نهبووم
راتسته باوکو دایکم خویندوار بـوون،
به لام هاوریم نهبوون، نه مددزانی
پیاو چیه و زیان چیه، تابومه
۲۰ سال و دامیان بهم کوره که
بنه مالـه ئـه شاره زور
دولـه منهندو هـرچـی مـالـی ئـیـمه
داوایان کرد بـویانکردم، پـشتـونـی
لـیرـه، عـاشـقـهـنـ، لـولـهـ زـنجـیرـ،
مارـهـیـهـ کـیـ زـورـ ۱۰۰۰ـلـیرـهـ، هـرـ
ـشـهـنـهـ شـومـ کـردـ، هـهـمـیـشـهـ هـهـسـتـمـ
ـبـغـهـرـیـیـ لـهـگـهـلـ ئـهـمـ پـیـاوـهـ دـهـکـرـدـ،
ـخـوـ دـلـ پـیـسـ نـیـهـ، رـهـزـیـلـ نـیـهـ، بـهـلامـ
ـهـهـسـتـ بـهـ خـوـشـهـوـیـسـتـیـ نـاـکـهـمـ، قـهـتـ
ـهـاـوـرـیـمـ نـیـهـ، کـمـ پـیـکـهـوـ دـدـچـینـهـ
ـدـهـرـهـوـ، ئـهـوـ خـوـیـ گـهـرـانـوـ دـهـرـهـوـیـ
ـهـهـیـهـ، بـهـلامـ منـ هـهـرـ لـهـمـالـهـوـ، ژـنـ
ـپـیـیـ خـوـشـهـ پـیـاوـهـ کـهـیـ لـهـهـمـوـ

له گهه ل ده گا کردنه وهی پرسگهدا، شرم و ترس بالی به سه ر جوانی سیمایدا کیشا بولو و تی "لیره کیشیه ژنان چاره سه ر ده کریت" دیبار بولو زوری له خوی کرد بولو تا بیشه شوینیکی وا، که گوینیستی بدیلی پرسگه بولو، همناسه یه کی قولی هملکیشاو له چینگاکی خوی دانیشت، به دهسته واژه یه کی کورت هه ولیدا فهرمان بندره ری پرسگه که ئاگا دار بکات که ئمو نایه ویت نهینه کانی، قسه کردن و به شیوه یه ک له ناونگیز او بی رکردن و هدا لولی ده خوارد، بی ری ده کرده و بروات نه خیز، ناتوانیت ئهم رویه روز بونه وهی بکات، له و کاته دا به پرسه که هاته ژورو ئه ویش که نهی ده ناسی هه ستاو و تی "ده باشه من ده روم دیمه ووه" فدرمان بندره پرسگه نا بو در قویت، ئه ووه به پرسه که هاتو پیم و توه تو برو بو لای ژورو وه بو لای به پرسه که، ئه وه ده یویست ئه و